

[Poul Boeg.]

Vi finder, at der ligger gode motiver bag det. Når vi alligevel ikke kan gå ind for det og ikke kan stemme for det, skyldes det det svar, vi i udvalget fik fra ministeren, da vi tog spørgsmålet op med ham, hvor det af ministeren blev gjort klart, at der var en række væsentlige tekniske vanskeligheder, navnlig at man i så tilfælde måtte gå over til i vid udstrækning at foretage en manuel ligning, hvilket ville medføre et større forbrug af kvalificeret personale; altså en yderligere udgift for det offentlige, mere personale, altså i fremskridtspartiets terminologi mere papirnusseri. Det er jo en ting, som vi må bidrage til at undgå.

Jeg vil dernæst gerne gøre et par bemærkninger om indholdet af det radikale ændringsforslag om at udvide nedslagsreglen til også at omfatte aktier og lignende værdipapirer. Her befinder centrum-demokraterne sig i den måske lidt paradoksale situation, at vi synes, at det, som er blevet anført af den radikale ordfører til støtte for det, nemlig at investering i erhvervslivet er agtværdig, er et særdeles bæredygtigt og rimeligt argument, og vi har megen sympati for den tanke, der ligger i dette. Men på den anden side må jeg også sige, at vi må være enige i det, som blev fremhævet specielt af hr. Grünbaum, nemlig at når vi ser på lovens historie, og når vi ser på, hvad der var hensigten, da lovforslaget oprindeligt blev fremsat i 1962, så ville den af de radikale foreslåede ændring komme i strid med lovens hensigt. Når vi skal foretage den, synes vi faktisk, vanskelige afvejning af disse to modstående og i og for sig begge legitime og berettigede hensyn, så er den konklusion, vi kommer til, at vi alligevel må give fortrin til det, som blev nævnt fra socialdemokratiske side, og at vi altså i konsekvens heraf ikke kan gå ind for dette radikale ændringsforslag.

Derimod var vi glade for det arbejde, der i udvalget blev gjort fra radikal side med henblik på at få ændret beløbsgrænsen, så den fra 25.000 kr. kom op til 30.000 kr., og mit parti vil også gerne takke finansministeren, dels fordi han accepterede denne ændring, selv om han tilkendegav, at han havde foretrukket at blive stående på 28.000 kr., dels — og ikke mindst — fordi det også lykkedes os at få tilslutning fra

finansministeren til det almindelige ønske i udvalget om, at de nye regler skulle kunne anvendes fra og med året 1974.

Af de bemærkninger, jeg her har gjort, vil det fremgå, hvordan mit parti vil stemme om de enkelte ændringsforslag.

Ømann (SF):

I forhold til den samlede skattelovgivning betegner dette forslag et knappenålshoved. Det er meget forstemmende, at et skatteudvalg, der i øvrigt har meget store arbejdsbyrder, har brugt ikke ét, men mange møder på at diskutere denne bagatelsag. Men det ser altså ud, som om der skal foretages alle mulige klovnerier og alle mulige principielle drøftelser i forbindelse med dette mikroskopiske lovforslag.

Der er stillet ændringsforslag, og det rejser spørgsmålet, hvilke ændringsforslag man kan stille. Kan man stille sådanne ændringsforslag, at lovens hele karakter ændres? Vi mener, vi har set udvalget for forretningsordenens udtalelse om, at det kan man ikke. Yderpunktet er naturligvis det, at man stiller et forslag om, at loven bortfalder. Nu behandler vi i dag et lovforslag, hvor betænkningen officielt indeholder nogle ændringsforslag af denne omkalfatrende karakter. Folketinget skal bemærke, at det har man givet lov til. Hermed er der skabt et præcedens. Det vil altså sige, at udvalget for forretningsordenens tidligere udtalelser herom er døde og magtesløse. Det vil sige, at fra nu af er det ikke bare fremskridtspartiet, det er ikke bare de radikale, der kan ændre et lovforslag fuldstændigt ved ændringsforslag. Det må gælde os alle sammen. Nu vel; jeg er da tilhænger af denne liberale linje. Jeg skal da også indrømme, at jeg ikke altid, dengang jeg først kom herind i folkettinget, har holdt mig strikte til, hvordan man skulle opføre sig i et udvalg for at få arbejdet til at glide. Men jeg er dog blevet klogere siden. Jeg synes, at der i et udvalg skal være en vis arbejdsdisciplin, og når man er enig om det, så gælder den alle, så gælder den også fremskridtspartiet, så gælder den også de radikale.

Men nu vel, nu er der frit slag, og det skal vi bare notere; så må vi se, om vi kan lære at leve med det, men det bliver ikke en bedre arbejdsfacon i udvalgene, og det beklager jeg.